

Особно гадно чувство проявяватъ хората при вида на жабитѣ, змиитѣ и други влѣчуги. Но има много хора, които се застѣпватъ за тѣзи животни. Знаменитиятъ френски писателъ Викторъ Хюго билъ голѣмъ приятель на жабитѣ и билъ напълно правъ: защото нужно е само да преодолѣемъ първоначалното си отвращение, за да откриемъ въ това грозно нагледъ животното и умъ, и привързаностъ, и дори нѣжностъ.

Малкитѣ, дървесни зелени жабчета, които живѣятъ на свобода по разнитѣ растения, могатъ да ни забавляватъ часове съ своитѣ своеобразни и смѣшни скокове по широкитѣ палмови листа, и да спечелятъ обичьта ни съ своята довѣрчивостъ. Воднитѣ змии могатъ напълно да се опитомяватъ: едно време у женитѣ било на мода да носятъ такива змии на шията си като огърлица.

Лесно се подаватъ на опитомяване гущеритѣ; тѣхнитѣ бързи движения, умни блѣскави очички, красивата имъ люспеста украска могатъ да спечелятъ обичьта на любителитѣ на животнитѣ. Единъ гущеръ, който живѣлъ на една малка станция въ околността на Парижъ, забавлявалъ съ своитѣ миловидни игри всички желѣзопѣтни служащи: той излизалъ отъ дупката си, покачвалъ се довѣрчиво на рѣцетѣ и билъ така забавенъ, щото играта съ красивото звѣрче почнала да причинява грѣшки по службата, и служащитѣ често закѣснявали за влаковетѣ.

Приятно е да се гледа на животното, което се намира на свобода, но тѣжно е да го видимъ затворено въ тѣсната клетка, гдето се измѣчва и копнѣе за свобода. Така, веселитѣ и забавни катерички ги затварятъ почти винаги въ клетки съ прикрепени къмъ тѣхъ въртящи се колелета, и нещастното звѣрче, като има нужда отъ движение, качва се на колелото и се върти понѣкога до пълно изнемощаване. А една шепа орѣхи и добрата обноска могатъ така да привържатъ катерич-